

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

بررسی تاثیر برنامه آموزشی بر نگرش، اعتماد به نفس و عملکرد

پرستاران نسبت به پیشگیری و مدیریت خشونت بیماران

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد پرستاری (گرایش روان پرستاری)

نگارنده:

سید حسین موسوی

استاد راهنما:

دکتر فاطمه نوغانی

استاد مشاور علمی:

دکتر سربیه پور تقی

استاد مشاور آمار:

دکتر فرشاد شریفی

بررسی تاثیر برنامه آموزشی بر نگرش، اعتماد به نفس و عملکرد پرستاران نسبت به پیشگیری و مدیریت خشونت بیماران

چکیده:

مقدمه و هدف: خشونت علیه پرستاران شاغل در بخش اورژانس در ایران و جهان به طور چشمگیری در حال افزایش است. بروز خشونت نه تنها پرستاران، بلکه کل سیستم درمانی و بیماران را با عواقب گسترده و جدی مواجه می کند. از این جهت، پیشگیری و مدیریت نمودن خشونت در محل کار، ضروری و مهم به نظر می رسد و در حالی که بهترین روش برای دستیابی به این هدف شناسایی و اثبات نشده است، از آموزش پرسنل پرستاری به عنوان یکی از روش های بسیار مهم و حیاتی در جهت وصول به این هدف یاد می شود. در صورتی که یک برنامه آموزشی بتواند نگرش و اعتماد به نفس پرستاران را نسبت به پیشگیری و مدیریت خشونت بیماران بهبود بخشد، آنان قادر خواهند بود به طور موثرتر بیماران پرخاشگر را شناسایی و با آن ها ارتباط مناسب برقرار و حوادث خشونت آمیز را مدیریت کنند و بدین طریق عملکرد مطلوب تری نیز در برابر این معضل بالینی مخرب خواهند داشت. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر برنامه آموزشی بر نگرش، اعتماد به نفس و عملکرد پرستاران نسبت به پیشگیری و مدیریت خشونت بیماران در مراکز منتخب اورژانس دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام گرفت.

روش کار: این پژوهش یک مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی شده می باشد که در مراکز منتخب اورژانس دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام گرفت. در ابتدا به منظور جلوگیری از تبادل اطلاعات بین دو گروه آزمون و کنترل، از بین ۴ بخش منتخب اورژانس، به طور تصادفی ساده دو بخش به گروه آزمون و دو بخش به گروه کنترل اختصاص داده شد. سپس نمونه ها به روش در دسترس و بر اساس معیارهای ورود انتخاب و به روش تصادفی ساده به دو گروه آزمون (۳۶) و کنترل (۳۶) تخصیص یافتند. ابزار جمع آوری داده ها، ۴ پرسشنامه «مشخصات دموگرافیک»، «نگرش نسبت به مدیریت خشونت»، «اعتماد به نفس در مقابله با پرخاشگری» و «عملکرد در مقابله با خشونت» بود که قبل از انجام مداخله توسط پرستاران هر دو گروه آزمون و کنترل تکمیل گردید. سپس پرستاران گروه آزمون، در طی ۳ جلسه، هفته ای یک جلسه، هر جلسه به مدت ۴ ساعت تحت آموزش راه کارهای پیشگیری و مدیریت خشونت بیماران در محل کار قرار گرفتند. سپس، ۸ هفته پس از برگزاری آخرین جلسه برنامه آموزشی، مجدداً پرسشنامه ها در اختیار پرستاران هر دو گروه آزمون و کنترل قرار گرفت بعد از تکمیل، داده ها توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ و با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج نشان داد که قبل از مداخله، میانگین نمرات نگرش پرستاران گروه آزمون و کنترل تفاوت معنادار آماری باهم ندارند ($P = .۰۶۰۶$). همچنین اعتماد به نفس پرستاران گروه آزمون و کنترل تفاوت معنادار آماری باهم ندارند ($P = .۰۶۸۹$). و عملکرد پرستاران گروه آزمون و کنترل نیز تفاوت معنادار آماری باهم ندارند ($P = .۰۳۷۷$). در حالی که بعد از مداخله، با کاهش نمرات نگرش پرستاران گروه آزمون، این تفاوت از نظر آماری معنادار می باشد ($P = .۰۰۰۲$). همچنین با افزایش نمرات اعتماد به نفس پرستاران گروه آزمون، این تفاوت معنادار می باشد ($P = .۰۰۰۵$) و با افزایش نمرات عملکرد پرستاران گروه آزمون، این تفاوت معنادار می باشد ($P = .۰۰۴۷$).

نتیجه گیری: یافته های این پژوهش نشان داد که، برنامه آموزشی پیشگیری و مدیریت خشونت محل کار توانست سبب بهبود نگرش، اعتماد به نفس و عملکرد پرستاران شود. و می توان این برنامه را به عنوان جزئی از برنامه آموزشی ضمن خدمت برای پرستاران در نظر گرفت.

کلمات کلیدی: برنامه آموزشی، نگرش، اعتماد به نفس، عملکرد، خشونت بیماران، پرستاران

Teheran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

**Assessment of the effect of educational program on
attitude, self-confidence and practice of nurses related to
prevention and management of patients' violence**

A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc) Degree In
Psychiatric Nursing

By:

Seyyed Hossein Mousavi

Supervisor (s):

Dr.Fatemeh noghani

Consultant(s):

Dr.Sarieh Poortaghi – Dr.Farshad Sharifi

2020

Abstract

Introduction: Violence against nurses working in the emergency department in Iran and the world is increasing significantly. Violence has far-reaching and serious consequences not only for nurses, but for the entire health care system and patients. Therefore, prevention and management of violence in the workplace seems necessary and important, and while the best way to achieve this goal has not been identified and proven, the training of nursing staff as one of the most important methods and It is vital to achieve this goal. If a training program can improve nurses' attitudes and self-confidence about preventing and managing patients' violence, they will be able to more effectively identify and communicate with aggressive patients and manage violent incidents. In this way, they will have a better practice against this destructive clinical problem. Therefore, the aim of this study was to assess the effect of an educational program on attitude, self-confidence and practice of nurses related to prevention and management of patients' violence in selected emergency centers of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences in Yazd.

Methods: current research is a randomized clinical trial study that was performed in selected emergency centers of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences in Yazd. Initially, in order to prevent the contamination between the experimental and control groups, out of the 4 selected emergency departments, two sections were randomly assigned to the experimental group and two to the control group. Then the samples were selected by available method and based on inclusion criteria and randomly assigned to experimental (36) and control (36) groups. Data collection tools were 4 questionnaires: "Demographic characteristics" , "Management of Aggression and Violence Attitude Scale", "Clinician confidence in coping with patient aggression" and "Practice Toward Workplace Violence Questionnaire" which were completed by nurses in both experimental groups before the intervention. And control was completed. Then, the nurses of the experimental group were trained in prevention and management of patients' violence in the workplace for 4 hours during 3 sessions, one session per week, each session. Then, 8 weeks after the last session of the training program, the questionnaires were again given to the nurses of both experimental and control groups. After completion, the data were analyzed by SPSS software version 16 using descriptive and inferential statistics.

Findings: The results showed that before the intervention, the mean scores of nurses in the experimental and control groups were not statistically significant ($P = .606$). Also, the self-confidence of nurses in the experimental and control groups were not statistically significant ($P = .689$) and the practice of nurses in the experimental and control groups were not statistically significant ($P = .377$). While after the intervention, with decreasing scores of attitude of nurses in the experimental group, this difference is statistically significant ($P = .002$), also with increasing scores of confidence of nurses in the experimental group, this

difference is significant ($P \leq .005$) and with increasing practice scores of nurses in the experimental group, this difference is significant ($P \leq .047$).

Conclusions: The findings of this study showed that the training program for prevention and management of workplace violence could improve the attitude, self-confidence and practice of nurses. And this program can be considered as part of the in-service training program for nurses.

Keywords: educational program, Attitude, Confidence, Practice, Patient Violence, Nurses.